

Publicerad 2014-03-09 01:18 av nordsjäl

Svartvit

Ingen sömn kan bedöva en riktigt utmattad själ, det är som att energin tagit slut och att leta efter en ny är förgäves. Nya dagar men gamla känslor, svälja gråten och ta på sig en mask. Den skyddar i en evighet, men inombords känns allt bäcksvart. Att glädja mig över livet har aldrig varit min melodi, när jag fått hästhoven i magen så fort jag tagit ett stort kliv.

Mardrömmen känns bättre än verkligheten, tryggare på något vis. Tiden är förlorad, så varför springa på hal is? Förlorat det där viktiga, som höll allt i schack. Somnat nedgråten oftare än i någon annans famn. Ni kallar det enkelt, säger var positiv och se framåt. Har nog alltid varit blind och bara kunnat se bakåt. Glider genom allt och presterar. Känner ändå ingenting. Jag satsade allt men misslyckades, nu är världen svartvit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren nordsjäl med Poeter.se id #46841 innehar upphovsrätten